

به نام خداوند جان‌آفرین،

که جان را به ما داد و این سرزمین را به ما سپرد.

بانوان و آقایان، یاران و دوستداران ایران،

امروز گرد هم آمده‌ایم تا یاد و خاطره ستاره درخشان آسمان ایران، یکی از برجسته‌ترین فرزندان این مرز و بوم، زنده‌یاد دکتر شاپور بختیار را گرامی بداریم.

متأسفانه سرزمین ما همواره داغدار بهترین فرزندان خویش بوده است؛ فرزندانی دلیر، خردمند، پاک و یکرنگ، آزاده و عاشق ایران، که در برابر استبداد، تاریکی و جهالت ایستادگی کردند و جان خویش را در راه سربلندی میهن فدا نمودند.

دکتر بختیار، رستم‌دستانی بود که در برابر اهریمن زمان، شمشیر خرد و آزادگی برکشید و با فریادی رسا اعلام کرد:

چو ایران نباشد تن من مباد

در این بوم و بر زنده یک تن مباد.

او مردی از تبار روشنفکران و وارث راستین آرمان‌های مشروطه و نهضت ملی ایران بود. در دورانی که جنون دسته‌جمعی کشور را فراگرفته و هیجان و فریب، عقلانیت را به حاشیه رانده بود، او با صدایی استوار هشدار داد:

"این‌ها مأموریت دارند که ایران را به نابودی بکشانند."

دکتر بختیار با صراحت اعلام کرد که دشمنان ایران، چه در لباس دوست و چه با نقاب دین، هدفی جز ویرانی این خاک اهورایی ندارند. او پرده از نیرنگ‌ها برداشت و گفت:

"افسانه آخوند معتدل و آن دیگری سفاک، تنها برای فریب من و شما ساخته شده است."

این سخنان، چون زنگ بیدارباشی از عمق جان او برخاست تا ما را از خواب غفلت بیدار سازد؛ هشدار که تاریخ، بارها درستی آن را به اثبات رسانده است.

دکتر بختیار که آموزه‌های خویش را از پدر تا دانشگاه سوربن و سپس در میدان‌های مبارزه به دست آورده بود، خطر استبداد دینی را به روشنی پیش‌بینی کرده و گفته بود:

"دیکتاتوری نعلین هزاران بار از دیکتاتوری چکمه خطرناک‌تر است."

در برابر فتنه خمینی که نه تنها ایران، بلکه تمام جهان را تهدید می‌کرد، هشدار داد:

"فتنه خمینی یا باید در خاک ایران دفن شود، یا حکومت اسلامی هرگز نخواهد توانست از صدور آن جلوگیری کند."

برای دکتر بختیار، ملی‌گرایی نه شعاری توخالی، بلکه موهبتی الهی برای پیوند ملت ایران بود. او بارها تأکید می‌کرد:

"ملی‌گرایی بالاترین موهبت برای ایرانیان است."

ایران برای او والاترین ارزش بود و ملی‌گرایی را راهی برای حفظ هویت و عزت این سرزمین می‌دانست. او عمیقاً ایمان داشت که تنها راه رهایی ایران از بند استبداد و عقب‌ماندگی، دموکراسی است و با صلابت فرمود:

"دموکراسی تنها راه نجات ایران است، هر قدر مشکل باشد، هر قدر دشوار باشد، و هر اندازه که ما ناپخته باشیم."

این سخن نه تنها دعوت به پذیرش دموکراسی، بلکه نشانه‌ای از باور راسخ ایشان به توان ملت ایران برای ساختن آینده‌ای آزاد و آباد بود.

دکتر بختیار با تأسیس نهضت مقاومت ملی ایران به‌عنوان نخستین اپوزیسیون فعال در برابر فتنه خمینی، به جهانیان نشان داد که یک نفر به خمینی «نه» گفت و در برابر آن ایستاد؛ و تا واپسین دم حیات، برای آزادی ایران مبارزه کرد.

امروز، در سالگرد ترور این بزرگمرد، وظیفه ماست که راه او را ادامه دهیم؛ راهی که بر پایه خرد، آزادگی، ملی‌گرایی و دموکراسی استوار است.

او به ما آموخت:

"آنچه ما ایرانیان را به هم پیوند می‌دهد، ایرانی بودن ماست."

ایران هرگز نخواهد مرد.
کورش بختیاروند